

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **H. Y.**, zast. opatrovníkem Mgr. M. B., asistentem soudce Nejvyššího správního soudu, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 2. 2004, č. j. 14 Az 307/2003 – 15,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 17. 2. 2004, č. j. 14 Az 307/2003 – 15, zamítl žalobu žalobkyně podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 7. 2003, č. j. OAM-3294/VL-07-04-2003, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaného byla žádost žalobkyně o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Uvedený rozsudek převzala osobně žalobkyně H. Y. u Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 12. 7. 2004.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále též jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost. Podáním ze dne 19. 7. 2004 požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů.

V průběhu řízení o kasační stížnosti bylo zjištěno, že stěžovatelka se na adrese, kterou uvedla v kasační stížnosti, tj. U B. z. 4, O. nezdržuje. Ze zpráv Policie ČR, oddělení cizinecké policie v Olomouci, bylo opakovaně zjištěno, že současný pobyt stěžovatelky na území ČR není znám. Se zřetelem k těmto skutečnostem rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 5. 4. 2006, č. j. 4 Azs 141/2005 – 55, tak, že se žalobkyni ustanovuje opatrovník, Mgr. M. B., asistent soudce Nejvyššího správního soudu, a to z důvodů uvedených v ustanovení § 29 odst. 3 o. s. ř. se zřetelem k ustanovení § 64 s. ř. s. Usnesení nabylo právní moci dne 14. 4. 2006.

Nejvyšší správní soud poté přípisem ze dne 3. 5. 2006, č. j. 4 Azs 141/2005 – 60, vyzval opatrovníka stěžovatelky k tomu, aby doložil, zda stěžovatelka splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků ve smyslu § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb. S ohledem na obsah přípisu opatrovníka ze dne 4. 5. 2006, z něhož vyplývá, že majetkové

ani osobní poměry stěžovatelky nelze zjistit, neboť zde neexistuje žádná možnost, jak stěžovatelku kontaktovat, Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 4. 5. 2006, č. j. 4 Azs 141/2005 – 64, rozhodl tak, že návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 2. 2002, č. j. 14 Az 307/2003 – 15, se zamítá. Usnesení nabylo právní moci dne 18. 5. 2006. Poté Nejvyšší správní soud požádal opatrovníka stěžovatelky o to, aby ve lhůtě do 15-ti dnů od této výzvy předložil plnou moc udělenou zástupci stěžovatelky pro řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. Současně opatrovníka stěžovatelky poučil o tom, že nebude-li plná moc ve výše uvedené lhůtě předložena, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne (§ 105 odst. 2, § 46 odst. 1 písm. a/ s. ř. s.).

Opatrovník stěžovatelky podáním ze dne 26. 5. 2006 sdělil Nejvyššímu správnímu soudu, že vzhledem k tomu, že stěžovatelka nadále zůstává neznámého pobytu, a nelze proto zjistit její příjmové a majetkové poměry, nepřichází v úvahu bezplatné ustanovení advokáta Českou advokátní komorou. Opatrovník dále sdělil, že dosud nesehnal žádného advokáta, který by byl ochoten poskytnout stěžovateli právní služby bezplatně a dodal, že se domnívá, že po něm nelze spravedlivě požadovat, aby náklady advokáta stěžovatelky hradil ze svých prostředků. Konstatoval, že k výzvě Nejvyššího správního soudu proto nemůže vyhovět, neboť není schopen stěžovateli zajistit zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný, nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn a nelze proto v řízení pokračovat.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s., musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí jen tehdy, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec, nebo člen, který za něj jedná, nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatelka vystupovala ve správním řízení a v řízení o kasační stížnosti jako fyzická osoba, která však podle obsahu spisu nemá právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Z toho je nutno dovodit, že musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem. Opatrovník stěžovatelky na výzvu Nejvyššího správního soudu obsaženou v přípisu ze dne 18. 5. 2006, č. j. 4 Azs 141/2005 – 67, která následovala poté, co usnesením tohoto soudu byl návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, zamítnut, reagoval tak, že není schopen plnou moc udělenou advokátu pro řízení o kasační stížnosti stěžovatelky předložit. Za této situace nutno uzavřít, že stěžovatelka neodstranila nedostatek povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložila plnou moc, osvědčující, že je zastoupena advokátem. Byla přitom výslovně upozorněna na nutný následek nevyhovění takové výzvě. Nejvyšší správní soud pro uvedený nedostatek podmínky řízení, který brání v pokračování řízení o kasační stížnosti, proto kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat její věcnou důvodností (§ 105 odst. 2, § 46 odst. 1 písm. a/ s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud konstatuje, že minimálně od počátku řízení o kasační stížnosti je stěžovatelka neznámého pobytu. V úvahu by přicházel tedy i postup uvedený v § 33 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 350/2005 Sb., podle něhož soud řízení zastavení, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (žalobce), případně

podle písm. e) tohoto ustanovení, podle něhož soud řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení azylu se nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil.

Stěžovatelka v kasační stížnosti rovněž požádala o přiznání odkladného účinku. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta pro nedostatek povinného zastoupení advokátem, se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již zabývat nemohl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo Nejvyšším správním soudem za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. června 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu